pitem/ex tuiſqȝ lr̄is me eſſe gauiſū/ ⁊ tam maxime ne ſcribe
rem nihil. Hic ſiſto calamū. hac ebdomada ſpero videre te/
q̄ȝ bene ſcilicet valeas. quid reꝝ agas. quidue fortunaꝝ ⁊ ſoſ
pitatis habeas. ſtatuiqȝ tantiſꝑ apud te eſſe. quē amo vnice
veneror qȝ vt nō viator veniſſe videar. ſed ⁊ familiaris ⁊ tuꝰ
quē vix a collo depuleris. quo tandē vt abeā. ⁊ ſperare inci/
pies/ ⁊ optare. Uale igitur. Raptim ex Leodio. decembris
quinta. digitis frigētibus/ ⁊ quidē flatu anhelitus/ in cuiꝰ
libet verbi depictōe calefactis. Apud nos em̄ hac die/ ꝑgeli
dus aer/ horridum frigus ſic vndiqȝ miſcet. vt etiā anima
liū ſāguini timeri poteſt/ ne vertat̄ in glaciem. Dum iam ex
baſilica redirem. tam ſcindens fuit acumine ventus/ quaſi
minuta quedā cultoꝝ lamina ꝑ aera volitaſſet. Sed ignē
ſtruit famulus/ hec expulſuꝝ frigora. Māſurus ſum ante
focum/ donec frigus erit calida camera incluſus/ vt inter
plumas cuculus

Frater amico vt reducatur nepos ꝓfugus

Habet frater meus chariſſime vir vnicū (vt noſti) ꝑ̄ter
formā pauci momēti filium. qui ludoꝝ mulieꝝqȝ cupidine
tractus ſic in errorē ꝓlabit̄. vt nec ꝑn̄is mādatꝭ pareat. nec
rectis cōſilijs credat. Multi ꝓbiſſimi viri/ plurimis ꝟbis
eū a vicijs trahē conati ſunt. Sed ſꝑ hȝ aures ſuas ſicꝑice
clauſas/ vt ſurdo narrent fabulam/ tandē bonis illis cō
minatōnibus feſſus/ clam patre abijt ꝓfugus. conſortijs
ſe miſcens/ periculo plenis. Quē pater (⁊ ſi malū eſſe agno/
ſcat) nō poteſt non diligere alterius ſucceſſoris inopia: Do
let hinc pater q̄ȝ maxime/ adeoqȝ eum abiſſe luget. ſuſpirijs
crebris atqȝ lamentis. vt Therētianus ille menedemꝰ ex eo
renaſci videatur. quē ita conatus ſū. qꝛ eius me miſeret con
ſolari. vt ſi me audias crementē audiuiſſe credas. Te ergo ꝑ
cupide rogo. ſi caſu aliquo in aures tuas ceciderit vbi nā lo
ci fuerit. id mox cures intimare. ⁊ vt reducat̄ coniuuare. vt
tua virtus/ tuaqȝ induſtria dabūt. Pater em̄ (vt ꝑſpicax ē)
multū veret̄ dolendū exitū/ qui quaſi debitꝰ nō cōſueuit. ſic
viuētibꝰ nō euenire. Uale in eo q̇ ſūmi regit culmina celi

Reſponſio

Triſticiā fr̄is tui (ſinceriſſime vir) ſiccis genis. ferre nō

potui. quē dū habeā oculis meis cariorē/eꝰ etiā filiū n̄ ama
re nō poſſū. Nō oſor ē rami. q̇ diligit truncū. Spē mihi nō
puā cōſlauerā q̄ ex illo iuuene q̇ddā p̄clarꝝ exſurgeret. aliq̄n
vn̄ gauiſus iā doleo ſpe p̄repta. Sed tn̄ qꝛ adeo pulcer filiꝰ ē
et leta iuuētute/floridaqꝫ venuſtate conſpicuꝰ/quē niſi q̇s
noſcēt. ex iouis ſinu delapſū putaēt. Nō facile inducarvt cre
dā illi ſpūi/piā deeſſe indolē/ꝛ clarꝝ ingeniū nō rn̄dere. naꝫ
ſolēt corporis liniamēta/animi imaginē indicare. Ecce nō
p̄t iudicio meo. q̇n aliorꝝ viciis cōcitet. eritqꝫ tractus/nūqꝫ
tā vilit ſua ſpōte ꝓlapſurꝰ. Neſcio ſi me amor decepit/cecꝰ
vtiqꝫ iudex. Habuit ex dono nature pulcerrima ample ꝓmo
tiōis/cremētiqꝫ iudicia/ſi iuuētutis curſū turpi labe nō de
fedaſſet. Flebit etate ꝓuectior. qd̄ ꝯmittit impubes/niſi mox
retrahat ex lubrico pedē. grāmqꝫ ꝓmēri ſtudeat. ꝛ ꝓmeritā
ꝯſuare. Qd̄ vt faciat operaꝫ dabo. deſideriūqꝫ tuū nec fruſtra
bor. nec morabor. Uale. qꝫ ſcribi/qꝫ dici/ꝯcipiqꝫ p̄t valētiꝰ

Alia reſpōſio ad idē. ſed alia ſententia

Frī tuo ex ſuo merito iā dudū oīa debeo. q̇ tātā in me con
geſſit beniuolētiā/vt ſp̄ felicē me tali amico iudicarē. Sed
qꝛ ꝓ ſuo filio/tāto dolore nō ſua prudētia digno angit̄. ve
hemēt̄ doleo. Sꝫ nemo ſibi tā ꝯpos ē q̇ nō aliq̄n efferat̄ ab
īpetu/ꝛ a paſſione ſuperet̄. Spero q̄ fluxꝰ tp̄is (vt fieri ſolet)
triſticiā adimet. cū nihil ſit (ſi credamꝰ Ciceroni) qd̄ citius
areſcat lachryma. Bn̄ tn̄ me hꝫ q̄ tibi ſuū dolorē deuelauit
Nā dolor ſpē ignis gerit. q̇ dū plꝰ tegit̄ plꝰ igneſcit. Arbi
tror ego filio ſuo fore ꝓutile/q̇ ſine lege/ ſine metu viuē pa
rat. vt quidaꝫ guſtet pauptatis/quo expertior ꝛ caſtigatior
tandem ad ſe reuertatur. Multos docuit expiētia/quos
ſcola docere nō potuit. ſepe ſurda/plumbeaqꝫ capita/hauri
unt oculis. quod auribus non valebant. ſpnet ꝓfecto eos
aliq̄n/ex quorꝝ nunc inſaniis pendet. hic punctū facio. Dū
adhuc in verbo/pendet. penna penderet. O chariſſime vir
conuenit me nuncius dicens/vbi nam loci fratris tui fili/
us eſt. Uale igitur. Mox pede non moto/ad eum lr̄as ſcri
bo. nuncium mitto. quo labore/quoue ingenio. vſus fuero
poſtea noſces. Tempus em̄ agendi/non narrandi iam con
gruit. Nō em̄ quieſcam donec eū viderim. ex his erroribus